

Pieśń o Rolandzie

informacje

- Jest najwybitniejszą z pieśni cyklu karolińskiego (pieśni o czynach Karola Wielkiego). Cechuje ją wysoki poziom kompozycji – 400 dziesięciozłotkowych wierszy ułożonych w strofy, zawiera artystyczne środki ekspresji, jest poetyckim obrazem wydarzenia historycznego.
- Kształtuje literacki model bohatera – rycerza średniowiecznego i prezentuje jego kodeks.
- Jest zabytkiem literatury – pochodzi prawdopodobnie ze schyłku wieku XII! Podręczniki podają wiek XII, bowiem znaleziony rękopis (tzw. oksfordzki, od miejsca, gdzie go odkryto) pochodzi z 1170 r. Znaleziono go w wieku XIX i jak dotąd nie ma starszego. Kto napisał Pieśń o Rolandzie? Nie wiadomo. Wprawdzie rękopis miał podpis Tuoldus, lecz mógł to być również dobrze kopista.
- Zawiera także inne modele postaci, podchwyconych przez późniejszą literaturę:
typ **zdrajcy** – Ganelona,
wzór **władcy** – Karola Wielkiego,
wzór **przyjaciela** – Oliwiera,
wzór **narzeczonej rycerza** – Ody, choć ta nie została obdarzona specjalnymi względami autora – jest postacią epizodyczną, po prostu: umiera na wieść o śmierci ukochanego.
- Scena śmierci Rolanda jest uznawana za jedną z najznakomitszych w literaturze. Jest pełna patosu i wyrazu, a postać Rolanda charakteryzowana jest na wzór Chrystusa. Rękawica wzniesiona ku Bogu jest wyrazem poddania chrześcijańskiego rycerza (symbolizuje zależność lennika).

wymowa

Jest to pieśń, która opiewa dzielność bohatera, ukazuje wzór rycerza, pochwała przymioty takie jak, pobożność, wierność królowi, miłość ojczyzny. Jest to owoc swoich czasów i obraz ich mentalności.

znaczenie postaci

- Roland to niejeden rycerz, z którym można się spotkać w literaturze – choć z pewnością jeden z najstynniejszych. Jest właściwie pierwowzorem rycerza.
- Bohater jest ważny również z tego względu, że rycerz to jeden z wzorców parenetycznych średniowiecza. W związku z tym postać jest wyidealizowana, nie ma cech negatywnych i indywidualnych.
- Roland spełnia wszystkie wymagania idealnego rycerza: jest odważny, honorowy, głęboko wierzący, lojalny wobec władcy i bardzo mu oddany, dba o swoje dobre imię i postępuje zgodnie z zasadami kodeksu rycerskiego. Inni słynni rycerze to np. król Artur i rycerze Okrągłego Stołu: Lancelot, Galahad, Gareth.

streszczenie

Opowieść dotyczy wyprawy władcy Francji, Karola Wielkiego, do Hiszpanii, gdzie chrześcijański król-rycerz walczył z niewiernymi (saracenami), czyli wyznawcami wiary muzułmańskiej. Król niewiernych, Marsyl, wraz z francuskim posłem, Ganelonem, knują spisek przeciwko Rolandowi, ukochanemu rycerzowi Karola. Ganelon okłamuje władcę, że Marsyl jest gotów się poddać i wręcza cesarzowi symboliczny klucz do Saragossy.

Karol Wielki wystawia tylną straż i wyrusza w stronę miasta. Musi się przeprawić przez góry. Tylną strażą dowodzi Roland.

Kiedy Karol z wojskami oddala się dostatecznie, na rycerzy Rolanda napadają wojska Marsyla. Choć rycerz dzielnie się broni, nie udaje mu się przeżyć. Gina także jego rycerze. Karol Wielki mści śmierć ukochanego rycerza. Jest wielkim zwycięzcą, który pokonał Maurów. Zdrajca Ganelon został ukarany.

W utworze został opisany ideał rycerza średniowiecznego. Takim rycerzem jest hrabia Roland - waleczny, odważny, wierny Bogu i królowi, bohater. Podobnym rycerzem, a w dodatku namiestnikiem Boga na ziemi jest cesarz Karol Wielki. Tematem eposu jest bohaterska walka w obronie wiary i honoru.

